11/09/2021

Η Τιμία Κάρα του Οσίου Δαβίδ από την Εύβοια στα Πιέρια Όρη

/ Επικαιρότητα

Το Σάββατο 11 Σεπτεμβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγοστον Ιερό Ναό του Οσίου Δαβίδ και της Αγίας Άννης στα Ριζώματα.

Στην διάρκεια της Θείας Λειτουργίας τ**έθηκε σε προσκύνηση η τιμία κάρα του Οσίου Δαβίδ από την Εύβοια,** την οποία μετέφερε όπως κάθε χρόνο ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής του Οσίου Δαβίδ Αρχιμ. Γαβριήλ.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπέρ ἐμέ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος».

Σάββατο πρό τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑψώ-σεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ καί ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς εἰσάγει ἀπό σήμερα μέ τά ἱερά ἀναγνώσματα στό νόημα τῆς μεγάλης ἑορτῆς, στό νόημα τοῦ Σταυροῦ καί τῆς σταυ-ρικῆς θυσίας τοῦ Κυρίου μας.

Τί εἶναι ὁ Σταυρός τοῦ Χριστοῦ; Εἶναι ἡ κατάληξη τῆς ἐπιγείου ζω-ῆς του, μιᾶς ζωῆς, ἡ ὁποία θά μπο-ροῦσε νά περιγραφεῖ συνοπτικά μέ δύο ἀλληλένδετες μεταξύ τους λέ-ξεις: μέ τή λέξη ἀγάπη καί τή λέξη θυσία.

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἦταν ἐκείνη πού ἔφερε στόν κόσμο τόν Υἱό του τόν μονογενῆ, τόν Χριστό. Καί ἡ κίνηση αὐτή τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ ἦταν ἐξαρχῆς θυσία. Ἦταν κένωση ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Χρι-στοῦ. Ἦταν θυσία γιά χάρη τῶν ἀν-θρώπων, γιά χάρη κάθε ἀνθρώ-που ξεχωριστά. Χωρίσθηκε ὁ Χριστός ἀπό τόν πατέρα του, γιά νά ἑνώσει τόν ἁμαρτωλό ἄνθρωπο μαζί του. Διώχθηκε, συκοφαντήθηκε, σταυ-ρώ-θηκε, γιά νά ὑψώσει τόν πεπτω-κότα ἄνθρωπο καί νά τόν λυτρώ-σει ἀπό τήν ἁμαρτία.

«Τοσοῦτον γάρ ἠγάπησεν ὁ Θεός τόν κόσμον», γράφει ὁ πρω-το-κορυφαῖος ἀπό-στολος Παῦλος καί ἱδρυτής τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, «ὥστε τόν Υἱόν αὐτοῦ τόν μονογε-νῆ ἔδωκεν».

Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ γιά τόν ἄνθρωπο ἐκφρά-ζο--νται μέ τή θυσία, μέ τόν Σταυρό. Ὅμως ἡ ἀγάπη πού ζητᾶ ὁ Χριστός ἀπό τόν ἄνθρωπο δέν εἶναι ἀντα-πό-δοση τῆς ἀγάπης του, εἶναι ὁ τρό-πος μέ τόν ὁποῖο μπορεῖ ὁ ἄν-θρω-πος νά γί-νει κοινωνός τῆς θυ-σίας τοῦ Χριστοῦ γιά τή σωτηρία του.

Ἔτσι, ὅταν ὁ Χριστός ἀπευθυνό-με-νος πρός τόν κάθε ἄνθρωπο, ὅπως ἀκούσαμε στό σημερινό εὐ-αγ-γελικό ἀνάγνωσμα, λέγει ὅτι «ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπέρ ἐμέ οὐκ ἔστι μου ἄξιος». Αὐτός πού ἀγαπᾶ τόν πατέρα ἤ τή μητέρα του περισσότερο ἀπό μένα δέν εἶναι ἄξιός μου.

Ὁ Χριστός δέν ἀνταγωνίζεται τήν ἀγάπη τοῦ ἀνθρώπου πρός τούς γονεῖς του, γιατί ἡ ἀγάπη αὐτή εἶναι ἀγάπη φυσική, εἶναι ἀγάπη σαρ-κική. Ἐκεῖ-νος ζητᾶ ἀπό τόν ἄνθρω-πο τήν ἀπόλυτη ἀγάπη, γιατί μόνο μέ αὐτήν μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νά ἑνω-θεῖ μέ τόν Θεό, πού εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ αὐτοαγάπη. Ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νά ὑψωθεῖ ἀπό τή γῆ καί νά φθάσει στόν Θεό μόνο ὅταν δέν ὑπάρχει τίποτε ἀπολύτως πού νά μπαίνει ἀνάμεσα σ᾽ αὐτόν καί τόν Θεό.

Γι᾽ αὐτό καί ὁ Χριστός ἀναφέρεται στήν ἀγάπη τοῦ ἀν-θρώ-που πρός τόν πατέρα καί τή μη-τέρα του, θέλοντας νά δώσει ἕνα μέτρο τῆς ἀπολύτου ἀγάπης πού ζητᾶ.

Ἀσφαλῶς δέν ἀπαγορεύει τήν ἀγά-πη μας πρός τούς ἀνθρώ-πους, ἀλλά ζητᾶ ἡ ἀγάπη αὐτή νά μήν γίνεται ἐμπόδιο στήν ἀγάπη μας πρός Ἐκεῖνον, δίδοντάς μας συγ-χρό-νως τή δυνατότητα νά ἐξαγιά-σουμε τήν ἀγάπη μας πρός τούς ἀν-θρώπους περνώ-ντας την μέσα ἀπό τή δική του ἀγάπη, πού γίνεται τότε πιό δυνατή.

Ὑπόδειγμα τῆς ἀγάπης πού ζητᾶ ὁ Χριστός ἀπό τούς μαθητές του μᾶς δίδει μέ τή ζωή του ὁ ὅσιος Δα-βίδ ὁ Γέ-ρων, ὁ ἐν Εὐβοίᾳ, τοῦ ὁποίου τή χαριτόβρυτο καί σεπτή κά-ρα εἴχα-με τήν εὐλογία νά μᾶς μεταφέρει σήμερα, ὅπως κάθε χρόνο στήν ἀρχή τοῦ νέου ἐκκλη-σιαστικοῦ ἔτους, ὁ πανοσιολογιώ-τατος καθη-γούμενος τῆς Ἱερᾶς Μο-νῆς τοῦ ὁσίου Δαβίδ, ὁ π. Γα-βριήλ, ὁ ὁποῖος μέ πολλή ἀγάπη πάντοτε καί παρά τίς ὑποχρεώσεις του μᾶς φέρνει αὐτόν τόν οὐράνιο θησαυρό, γιά νά ἐνισχύσει καί τήν ἀγάπη μας ἀλλά καί τήν πίστη μας πρός τόν Θεό καί πρός τούς ἁγίους, ἰδιαιτέρως αὐτή τή δύ-σκολη περί-ο-δο τῆς πανδημίας πού διερχόμεθα.

Ἡ ἀγάπη τοῦ ὁσίου Δαβίδ πρός τόν Θεό ἦταν τόσο μεγάλη, ὥστε τόν παρακίνησε, παιδί ἀκόμη, σέ χρόνια δύσκολα, σέ χρόνια σκλα-βιᾶς, νά ἐγκα--ταλείψει τήν πατρική ἀγάπη, νά ἐγκαταλείψει καί τήν πα-τρίδα του καί τούς γονεῖς του, γιά νά ἀφιε-ρω-θεῖ στόν Θεό καί νά γίνει μοναχός. Καί ἀπό τότε ἔκανε καί ὑπέμεινε τά πάντα γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος τοῦ ἀντα-πέ-δωσε τήν ἀφο-σίω-ση καί τήν ἀγάπη του χαριτώ-νοντάς τον καί ἀξιώ-νο-ντάς τον νά ἐπιτελεῖ πλῆθος θαυ-μάτων γιά ὅσους ἐπικαλοῦνται τίς πρεσβεῖες καί τή βοήθειά του.

Καί αὐτό εἶναι μία πραγματικό-τη-τα τήν ὁποία δια-πιστώσαμε ὅλοι, μάλιστα πρόσφατα, κατά τίς μεγά-λες καί κα-τα-στροφικές πυρ-καγιές τῆς Εὐβοί-ας, ὅταν, παρό-τι ἡ φωτιά εἶχε κά-ψει τά πάντα καί εἶχε φθάσει μέχρι τό μοναστήρι του ὁσίου Δαβίδ καί τοῦ ὁσίου Ἰακώβου, στα-μάτησε καί ἄλλαξε πορεία, καί δέν ἔπαθε ἡ μο-νή καμία ζημιά καί κα-μία κατα-στρο-φή.

Ποιός μπορεῖ νά μήν τό πιστέψει ἤ ποιός νά ἀμφισβητήσει τό θαῦμα τοῦ ὁσίου Δαβίδ, τό θαῦμα τοῦ Θεοῦ, πού εἴδαμε ὅλοι στίς ὀθόνες τῶν τηλεοράσεών μας;

Ἔχοντας, λοιπόν, σήμερα αὐτή τή μεγάλη εὐλογία νά προσκυνή-σου-με γιά μία ἀκόμη φορά τή θαυ-μα-τουργό κάρα τοῦ ὁσίου Δαβίδ τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ, εὐλογία πού ὀφείλουμε στόν Ἅγιο Καθηγούμενο, πρός τόν ὁποῖο καί ἐκφράζω τίς εὐχαριστίες μου καί τήν εὐγνωμοσύνη μου, ὄχι μόνο τή δική μου ἀλλά καί τή δική σας, ἄς προ-σπαθήσουμε νά ἀγαπήσουμε καί ἐμεῖς τόν Θεό, πάνω ἀπό ὅλα τά ὑλικά καί τά χοϊκά, γιατί, ὅπως γνωρίζουμε καί διαπιστώνουμε καθημερινά, ὅλα αὐτά κάποτε χάνονται, κάποτε μᾶς ἐγκαταλείπουν. Ἡ ἀγάπη μας ὅμως πρός τόν Θεό εἶναι αὐτή πού μένει καί μᾶς ὁδηγεῖ μέ τή χάρη του στή σωτηρία, τήν ὁποία εὔχο-μαι, ἀδελφοί μου, νά χαρίσει ὁ Θεός σέ ὅλους μας διά πρεσβειῶν τοῦ ὁσίου Δαβίδ καί μέ τίς εὐχές τοῦ Ἁγίου Καθηγουμένου, ὁ ὁποῖος ἔκανε θυσία νά ἐγκαταλείψει τό μοναστήρι, καί μάλιστα σ᾽ αὐτές τίς δύσκολες στιγμές, γιά νά εἶναι κοντά μας, γιά νά μᾶς ἐνισχύσει στήν πορεία μας μέσα στή δυσκολία τήν ὁποία διερχόμεθα ὅλοι, τή δυσκολία τῆς πανδημίας, πού δυστυχῶς ἔχει χωρίσει ἀκόμη καί τούς πιστούς ἀνθρώπους. Ἄλλοι ὑπέρ τῆς μάσκας, ἄλλοι ἐναντίον τῆς μάσκας, ἄλλοι ἐναντίον

τῶν ἐμβολίων, ἄλλοι ὑπέρ τῶν ἐμβολίων, πράγματα τά ὁποῖα εἶναι γιά μένα χωρίς νόημα. Ἕνα προέχει μόνο, ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς, τήν ὁποία δέν τήν ἐμποδίζει οὔτε ἡ μάσκα οὔτε τό ἐμβόλιο οὔτε τίποτε. Προσέξτε το, διότι δυστυχῶς ἀκούονται καί πολλά ἄλλα, λανθασμένα. Ρωτῆστε αὐτούς πού ἔχουν νοσήσει ἀπό τόν ἰό, καί εἶναι κάποιοι καί ἐδῶ κοντά μας, οἱ ὁποῖοι ταλαιπωρήθησαν μέσα σ᾽ αὐτή τή δοκιμασία, πού εὔχομαι νά μήν τή δοκιμάσει κανείς ἀπό σᾶς. Ὅσοι ὅμως τήν δοκίμασαν ἔχουν αὐτή τήν ἐμπειρία. Κρατεῖστε τήν ἀγάπη γιά τόν Θεό καί ὅλα τά ἄλλα εἶναι τίποτε. Νά τό ξέρετε.

Ὁ Θεός νά εἶναι μαζί μας καί ἡ χάρη τοῦ Ἁγίου μας, πού τόν ἔχουν ἐδῶ κοντά μας, νά μᾶς ἐνισχύει.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK